

KAKO JE SVE POČELO?

U junu mesecu 2017. godine moja prijateljica Lidija Janežić mi se požalila na sumnju u ispravnost Programa 12 koraka (ili "Restart program") na koji je išla već oko pola godine, a koji je na Teološkom fakultetu u Beogradu držao već drugu godinu teolog i profesor tog fakulteta dr Marko Lukić. Lidija je je u ispovestima drugih polaznika zapazila vrlo obeshrabrujuća iskustva, gde studenti teologije koji već drugi put idu na isti program 12 koraka, uopšte ne uspevaju da pobede svoje grehe i da to čak opravdavaju kao nešto normalno. Kako ništa nisam znao o programu 12 koraka, zamolio sam je da mi pošalje materijale sa tog programa (prvo spise, a potom video predavanja), dok sam ja njoj poslao Put Hristu da kroz istine te knjige izanalizira sam taj program. Posle nekoliko dana prijateljica Lidija mi se javila i iznela zaključak da je program 12 koraka u opreci sa knjigom Put Hristu i, da, kada je to iznela mentorima tog programa na fakultetu, da su oni tada doveli u pitanje autoritet i istinitost dela Elen Vajt. I ja sam shvatio da taj program zastupa zablude koje sam još ranije kritikovao u svojim tekstovima i knjigama, bilo kada sam govorio o samozavaravajućem efektu katoličke ispovesti, bilo kada sam kritikovao zablude popularne psihologije. Ubrzo sam nabavio i knjigu "Granice" na kojoj je program 12 koraka Marka Lukića utemeljen, a koju je izdala crkvena knjižara Preporod. Kada sam čuo da su autori knjige "Granice" otvoreni pripadnici pokreta Duhovne formacija, krenuo sam u istraživanje porekla ideja tog pokreta. Prvo sam pomislio da je to teorija zavere što taj pokret povezuju sa jezuitizmom, ali kada sam proučio duhovne vežbe od Lojole, bio sam zapanjen što sam u njima našao ne samo temeljne zablude knjige "Granice" i programa 12 koraka, već i razne druge zablude koje sam kritikovao kroz razne tekstove još od 1991. godine, zablude koje često promoviše popularna psihologija kao i lažna religija u globalu. Prepoznao sam u zabludama pokreta Duhovne formacije

one iste zablude koje zastupa Julijan Melgosa, a koje sam u ličnoj prepisci sa njim kritikovao 2011. godine, kao i zablude Jona Dibdala povodom kojih sam 2012. napisao kritičku analizu njegove knjige "Glad". Tek tada sam saznao da se te zablude nazivaju pojmom Duhovne formacije, što je naziv za modifikovane duhovne vežbe Ignacija Loloje, koje je protestant obogatio sa primesama pravoslavnog misticizma i uneo u protestantizam, o čemu sam uskoro napisao knjigu "Prodor jezuitizma u savremeni protestantizam i popularnu psihologiju":

http://svetlost.org/otpad/Prodor_jezuitizma_u_savremeni_protestantizam.pdf

Odmah sam poslao upozoravajuća pisma sa eksplicitnim primerima zabluda, predsedniku Unije, Oblasti i Teološkog Fakulteta. Lično sam se tim povodom sastao i sa predsednikom Jugoistočne evropske Unije Đorđijem Trajkovskim. Oni su tim povodom hitno i vrlo savesno napravili nekoliko sastanaka. Međutim, na samim sastancima, niko nije imao moralne snage da se odlučno zauzme da zaustavi taj projekat. Iako su zablude Programa 12 koraka i knjige "Granice" bile očigledne, Unijski odbor i savet fakulteta su odložili donošenje konačnog suda o njima. Naime, profesor Marko Lukić je imao već izgrađen kult među studentima fakulteta kao i onim generacijama koje su pod njegovim uticajem fakultet završile. Osim toga, nekoliko profesora sa fakulteta i članova Unijskog odbora takođe su zastupnici zabluda Duhovne formacije (Igor Mitrović, Marko Lukić i Lidija Runić). U ličnim razgovorima sa predsednicima TFB i Oblasti sam video kako savet fakulteta prebacuje odgovornost na Oblast, a Oblast na fakultet. Niko nije želeo ni sa kim da se zamera. Odobravanje ljudi i pozicije su im bile važnije od čistote istine kojom se hrane budući pastori.

Duhovnu formaciju već zastupa priličan broj mladih propovednika i studenata teologije koji gaje kultni odnos prema Marku Lukiću i

koji su prošavši program 12 koraka doživeli slične transformacije ličnosti kao što je doživljavaju i polaznici Transcendentalne meditacije. Racionalan razgovor sa njima je gotovo nemoguć. Svaku reč kritike shvataju lično i pod najbesmislenijim izgovorima izbegavaju raspravu na tu temu.

Ravnodušnost crkve prema iznetim optužbama protiv prevare na fakultetu i preko knjiga crkvene izdavačke kuće, ohrabrilo je zastupnike Duhovne formacije da u crkvi i na fakultetu krenu u revnosni kampanju promovisanja svoje zablude. Marko Lukić javno izjavljuje da mu sve crkvene instance daju podršku i ohrabrenje njegovom programu i počinje seriju propovedi u kojima smelije nego ikada govori protiv osnovnih načela našeg učenja. Suprotno Elen Vajt, pridavao je pogrešnu funkciju osećanjima i govorio protiv oslanjanja na razum. Kao profesor istorije adventizma, počeo je da promoviše shvatanje da su pioniri adventnog pokreta izabrali istinu o subotu i uslovnoj besmrtnosti duše iz kompleksa, da bi opravdali svoje postojanje (radi potrebe za svojim identitetom), a ne zato što su te istine odgovor na iskušenje ljudi poslednjeg vremena. Kao razlog zašto su 1888. godine adventisti odbacili poruku o opravdanju verom on iznosi tvrdnju da je to zato što su 40 godina ranije stekli kompleks odbačenosti pošto Isus nije došao. Nigde ni jednim JAVNIM ukorom zbog svega toga što je javno radio, on nije opomenut. Vernici nisu upozoreni protiv sadržaja njegovih propovedi niti su zablude koje on javno promoviše i njegovi učenici, čitave generacije mladih propovednika, ikada javno raskrinkane. Oni koji zastupaju zablude Duhovne formacije su uvereni da revnuju u skladu sa Unijom i Oblašću, a nas koji tu zabludu raskrinkavamo nazivaju bundžijama koje bi trebalo izbaciti iz crkve.

Dok se savet fakulteta i Unije par puta sastajao bez ikakvog konkretnog stava protiv zabluda Duhovne formacije, zastupnici zablude nisu sedeli skrštenih ruku. Pozvali su psihijatra Torbena

Berglanda, predsednika odeljenja za zdravstvo Trans-evropske Divizije da na propovedničkom sastanku 17. i 18. septembra 2017. na nivou Unije promoviše adventistički program 12 koraka koji se zanemarljivo malo razlikuje od "Restart" programa Marka Lukića.

U toku njegovog gostovanja sastaje se sa mnom uži sastav Oblasnog odbora i traže od mene da u svojim kritikama Duhovne formacije ne spominjem imena ljudi koji tu prevaru zastupaju a članovi su naše Divizije, dok mi se dozvoljava da kritikujem po imenu one koji nisu članovi naše Divizije. Ja još ne shvatam da je Torben došao da preko klubova zdravlja promoviše 12 koraka, ali sam na osnovu propovedi prethodnog dana zapazio njegovu zabludu da je "*lek za narkomane osećanje ljubavi*". Kada sam tada na sastanku Oblasnog odbora izneo kritiku te zablude i jasno je obrazložio kako je čak u sukobu sa zvaničnom psihologijom, jedan propovednik izjavljuje da je moja kritika Torbenove zablude na mestu i da je dobro kroz diskusiju pred vernicima da se takve zablude raskrinkaju. Ali njega tada ućutkava predsednik Oblasti tvrdeći da ni on sam (predsednik Oblasti) nije kompetentan da sudi o ispravnosti tih shvatanja, već da treba imati poverenje u one koje je poslala Divizija. Predsednik Oblasti se žestoko protivio ideji da se naprave diskusije, da ne bi, kako je sam tada izjavio, morao da dođe u sukob sa Divizijom. Propovednici su u skladu sa time ostali dosledni odluci da spreče svaku diskusiju na te teme, čime omogućavaju stanje zavedenosti vernika zabludom Duhovne formacije.

Propovednik Vlado Havran je na nivou Unije vođa misionstva, a takođe i sekretar klubova zdravlja, upravo zato postavljen da bi kontrolisao usklađenost programa klubova zdravlja sa doktrinom crkve, ali on radi suprotno, pa tada otvoreno promoviše knjigu "Granice" kao temelj programa 12 koraka. Crkveno rukovodstvo, koje nije imalo snage da ustane protiv te zablude, odlučilo je na

sve moguće načine da sakrije od vernika crkve novonastali problem i da tabuizira svako raspravljanje o tom programu.

Kada sam sledećeg dana gostovanja Torbena na propovedničkom sastanku čuo da on promoviše 12 koraka, zatražio sam od članova Oblasnog odbora da mi daju pravo da kažem reč kritike. Jedan od njih mi je odgovorio da kada bi mi dali pravo da govorim, da bi me mladi propovednici fizički rastrgli kada bih se pojavio za propovedaonicom. Posle sam saznao da su mladi propovednici, učenici Marka Lukića pokazali neverovatan prezir i duh nasilja prema svakome ko bi se protivio 12 koraka. Kada sam zatim predsednika Unije zamolio za pravo da iznesem javnu kritiku zabluda koje je Torben Bergland promovisao na propovedničkom sastanku, on mi je odgovorio "Mi ne radimo sa pojedincima, već sa odborima. Obrati se crkvenom odboru." Predsednik Unije će uskoro zažaliti zbog tog predloga, jer nije očekivao da će tu kritiku Odbor beogradske crkve da podrži. Posle samo nekoliko dana, sestra Vanja Stepanović iznosi kritiku 12 koraka na crkvenom odboru i skoro svi odbornici, sem par suzdržanih, zauzimaju stav da se zabrani promovisanje programa 12 koraka u prostorijama crkve Beograd 1 i 2, dok se ne utvrdi da je taj program ispravan.

Sutradan posle crkvenog odbora, sastaje se upravni Odbor klubova zdravlja i pod pritiskom sekretara Vlade Havrana i predsednice Zorice Plavšić izglasava odluku da će klubovi zdravlja promovisati program 12 koraka, a da se njegova ispravnost ne sme preispitivati. Uzalud pojedinci protestuju protiv autoritarnog duha koji zabranjuje odgovorno preispitivanje sadržaja koji dolazi od odeljenja za zdravstvo Generalne konferencije. Podrazumevalo se da 12 koraka mora biti ispravno zato što dolazi sa više instance, kao da smo mi katolička, a ne protestantska zajednica. Još jedna od primedbi koja otkriva papski duh a koju je Vlado Havran izneo protiv kritike 12 koraka jeste da kritiku ne sme da upućuje osoba koja nije doktor ili

teolog, kao da kritika jeresi nije pravo i odgovornost svakog pojedinca, nezavisno od obrazovanja ili društvenog statusa. Ako najneobrazovanija osoba ne može da utvrdi da li je određena nauka ispravna ili nije, ona nema prava ni pred Bogom ni pred sobom da je usvoji i da je primenjuje.

Osim toga Elen Vajt piše:

"I oni koji se nalaze na najvišim položajima mogu da zavode druge na pogrešan put, naročito ako misle da im ne pretila nikakva opasnost." (ST 28.07.1881)

"I kad ljudi koji stoje na položaju vođa i nastavnika rade pod silinom spiritualističkih ideja i izvrnutih tumačenja, da li ćemo ćutati, iz straha da ćemo ih povrediti, dok duše bivaju obmanute?" (Manuscript 72, 1904)

"Nije važno po kome je svetlo poslano, mi treba da otvorimo naša srca da ga primimo u Hristovoj poniznosti, ali mnogi to ne rade." (GW 301)

"Gospod ne traži odobrenje onih na odgovornim položajima kada On želi da upotrebi izvesne pojedince kao svoje zastupnike za objavu istine. Nego će On upotrebiti onoga koga On hoće." (RH July 23, 1895, par. 1)

"Ali, Gospod će upotrebiti za dovršenje svojeg dela sredstva koja mi sada ne vidimo. On će podignuti između običnog naroda ljude i zene da rade na Njegovom delu, kao što je ranije pozvao ribare da budu Njegovi učenici. Uskoro će doći do velikog probuđenja koje će iznenaditi mnoge. Oni koji ne shvataju potrebu onoga što treba da se uradi, ostaće po strani, a nebeski vesnici će raditi sa onima koji se nazivaju obični ljudi, osposobljavajući ih da nose istinu u mnoga mesta. Sada je vreme za nas da se dignemo i da radimo šta

možemo.” (Loma Linda Messages, Unabridged Edition, pp. 131, 132)

Uskoro se zakazuje sledeći sastanak beogradskog crkvenog odbora posvećen jeresima. No, pod pritiskom viših crkvenih instanci, dva dana pred zakazan termin, lokalni propovednik otkazuje njegovo održavanje. On iznosu obrazloženje da su mu iskusnije i starije kolege objasnile da pitanje jeresi jeste odgovornost Unije i izdavačkog odbora crkvene knjižare, a ne lokalnog crkvenog odbora. No, kada mu odmah potom iznosim oštre kritike zbog takve promene stava, on ipak zakazuje odbor na temu jeresi, a višoj instanci se jada kako je to uradio pod mojim pritiskom. Na zakazanom crkvenom odboru sestra Vanja Stepanović iznosi kritiku knjige "Granice" i uprkos pritisku propovednika, crkveni odbor zabranjuje tu knjigu bez i jednog glasa protiv. Na istom odboru ja raskrinkavam zablude kojom su propovednici branili tu knjigu i predlažem tačke borbe protiv jeresi u budućnosti. Petar Borović tada iznosi reči pohvale za moju knjigu koja kritikuje zablude duhovne formacije, a koja se već prevedena na engleski jezik prodaje na Amazonu pod nazivom: "Penetration of Jesuitism into Modern Protestantism: From Ignatius Loyola to Jon Dybdahl" No, izglasavanje o tačkama borbe protiv jeresi se ostavlja za kasnije, jer su odbornici bili premoreni od prethodne diskusije i izglasavanja da se knjiga "Granice" povuče. Te tačke predloga borbe protiv jeresi se unose u zapisnik, ali do dana današnjeg (februar 2018) nije prošlo razmatranje i izglasavanje, jer su Unija i Oblast zahtevali da odbor sada pokaže poverenje u višu instancu, koja je navodno zabranila prodaju knjige "Granice" i zamrzla 12 koraka GK, dok je održavanje 12 koraka Marka Lukića zabranila na fakultetu.

Posle tog odbora, propovednik beogradske crkve mi govori da je to sve krenulo u nekom smeru zbog kojeg će doći ljudi iz viših instanci da govore na skupštini crkve. To je otkrivalo očiglednu nameru da se skupština crkve nahuška protiv odbora.

Propovednici su sprečavali svaki pokušaj odbora da skupštinu crkve upozna sa postojećim problemom, iako su odbornici zauzeli stav da se naprave tribine na kojima će se te zablude raskrinkati. Ubrzo, pastor Igor Mitrović (član unijskog odbora) u glavnoj subotnoj propovedi huška vernike crkve (koji nisu upućeni u spor) protiv crkvenog odbora. To je onaj isti pastor koji je pre sedam godina promovisao knjigu "Glad" Jana Dibdala sve dok nisam objavio kritiku te knjige, a onda je svako promovisanje te knjige stopirano. Pastor Igor Mitrović je, pred vernicima crkve, crkveni odbor uporedio sa Radetom Fiks Idejom koji uvek umesto da sluša šefa, radi onako kako sam misli da je najbolje, za razliku od ostalih koji se inače šefu bespogovorno pokoravaju. Zatim je rekao: *"Vi koji imate moć čujte! Vi, koji se, kaže on njima, gradite na pravdu, i sve što je pravo izvrćete. Koji gradite Sion krvlju. ... Vi koji gradite Sion, grad vas, napreduje, napreduje vaš grad, ali kako napreduje, na krvi i kao da vidite ironiju, svi oni su do ovde u pobožnosti sa žrtvama koje prinašaju i on kao da ironično to preokreće i kaže Da, krv, vidim ja krv, ali ne krv telaca, nego ljudi koje gazite. Vi gradite gradove vaše i Sion, napreduje društvo, ali po koju cenu, na čijoj grbači?"*

Odbor se ponovo sastao i izglasao da se ta propoved ne stavi na crkveni kanal zbog svog sadržaja. Posle tog događaja je Unijski i Oblasni odbor došao na crkveni odbor i izneo tvrdnje da su oni sami sve učinili da spreče dalje promovisanje Duhovne formacije i da zato odbor treba da prestane time da se bavi i da pokaže poverenje u njih da će oni sve to da reše. Kada sam na tom odboru postavio pitanje, kako je moguće da je Unija zabranila "Restart program" Marka Lukića, kada on u crkvi 3 upravo zakazuje nastavak programa, oni odgovaraju da to crkva 3 tri radi nasuprot odluci Unije i da su oko toga još uvek razgovori sa njom, ali da na fakultetu Marko više ne može da drži taj program. Lično sam na tom crkvenom odboru beogradske crkve, 25. decembra slušao predsednika Unije Đorđa Trajkovskog kako govori da je Restart Marka Lukića zabranjen, da je 12 koraka iz Divizije

zamrznuto, i da je knjiga "Granice" povučena, uprkos tome što dobijaju pisma pohvale za tu knjigu i potražnju za nju. To je sve rekao zato da bi objasnio da crkveni odbor nema potrebe više da se bavi jeresima, jer su se oni (misleći na sebe i Uniju) pokazali dostojnim poverenja time što su to sve uradili i da će oni sa sasvim novim sastavom izdavačkog odbora raditi ubuduće svoj posao ispravno bez potrebe da se neko još time bavi. Međutim, posle se ispostavlja da je odbor bio prevaren. Unija nije zauzela nikakav zvaničan kritički stav prema knjizi "Granice" jer nije htela da se zamerila sa zastupnicima Duhovne formacije pa kada neko iz knjižare traži knjigu "Granice" on ne dobije odgovor da je knjiga zabranjena zbog svog jereškog sadržaja, već da se jednostavno rasprodala.

Iza pojma zamrzavanja 12 koraka, krila se namera da taj program ipak kad tad odobre, što smo saznali kada su članovi Oblasnog i Unijskog odbora pozvali mene i moju suprugu (koja je član crkvenog odbora) na razgovor u ponedeljak 22. 01. 2018. Taj sastanak je bio šest dana pre godišnje skupštine klubova zdravlja na koju je pozvan promoter programa 12 koraka Torben, kako je bilo ranije i odlučeno krajem meseca septembra 2017. Na tom sastanku je otvoreno rečeno da je program 12 koraka GK, ispravan, jer navodno ne zastupa zablude Duhovne formacije. Takvo shvatanje je neiskreno i nepošteno kada je Oblasti i Uniji sa više radova od strane više vernika jasno predočeno da 12 koraka GK zastupa najeksplicitnije zablude, kao što su ispovedanje svih greha jednoj osobi, kontemplativnu molitvu, meditaciju (onu koja izaziva skok endorfina) i ponavljanje istog teksta molitve.

Razgovor sa članovima unijskog i oblasnog odbora je imao duh pretnje i ucenjivanja daljim finansiranjem mog rada, ukoliko nastavim da se bavim kritikom Duhovne formacije (jer sam već osam godina plaćen za svoj misionarski rad). Naravno da je neshvatljivo da one zablude koje kritikujem kod pravoslavaca i

katolika, ja sada ne smem da kritikujem ako se one promovišu u samoj adventističkoj crkvi. Onima koji propovedaju zabludu, ne preti se gubitkom propovedničkog posla, a onome ko zlo primećuje i o tome govori, predstavlja se da čini greh hule na crkvu.

Prava svrha razgovora članova Unijskog i Oblasnog odbora je bio pokušaj da se spreči bilo kakva aktivnost sa naše strane koja će omesti njihovu nameru da kroz program klubova zdravlja promovišu zablude Duhovne formacije, jer je za nekoliko dana ponovo dolazio Torben Bergland na godišnju skupštinu klubova zdravlja. On je odmah u subotu 27.01.2018. održao na teološkom fakultetu propoved u kojoj je promovisao jeresi Duhovne formacije (traženje spasenja u osećanju voljenosti od strane drugog čoveka, umesto u Bogu) koje zastupa i 12 koraka.

A sutradan u nedelju 28.01.2018. udruženje klubova zdravlja "Život i zdravlje" održava izbornu skupštinu, na kojoj članovi Nadzornog odbora i drugi članovi udruženja zauzimaju odlučan stav protiv unošenja programa 12 koraka u rad klubova zdravlja, uzdižući istinu iznad svakog straha i uskih ljudskih interesa i zastupnika Duhovne formacije koji brane svoju moć argumentima zablude i manipulacije. Članica Nadzornog odbora Ljiljana Mićević iznosi razložnu kritiku zabluda 12 koraka da bi zatim većinom glasova skupština izglasala taj izveštaj Nadzornog odbora po kome 12 koraka nije hrišćanski program i zato nije u skladu sa statutom udruženja. Tako je udruženje klubova zdravlja stalo na put promovisanju 12 koraka.

Pred samo glasanje sekretar klubova zdravlja Vlado Havran, pokušao je da blaćenjem moje ličnosti izvrši pritisak na Nadzorni odbor koji je ustao protiv Duhovne formacije jer je Nadzorni odbor podržao moju kritiku zablude Duhovne formacije koju zastupa sekretar za zdravstvo pri Diviziji Bergland Torben. On je članu Nadzornog odbora pokazao tekst na webu koji kritikuje religiju i

kreacionizam, tvrdeći da je moj tekst, a zapravo bio je tekst mog suparnika sa kojim sam se raspravljao. Hteo je da predstavi da ja zastupam evoluciju i kritikujem kreacionizam, i to u kritičnom momentu u pauzi pred samo glasanje.

Može se reći da je većina članova skupštine klubova zdravlja pokazala visok nivo zrelosti jer je uprkos jakoj propagandi i pozivanju na crkvene autoritete odlučila da ustane protiv zablude Duhovne formacije. Ovo je izveštaj jedne osobe sa te skupštine:

"Osporen je dnevni red, koji je predložen mimo pravila i Statuta od strane sekretara Udruženja, na štetu udaljenih ogranaka i na uštrb vremena neophodnog za diskusiju radi ispravnog vođenja izbornog procesa. Zatim je na skupštini izglasan izveštaj Nadzornog odbora koji je okarakterisao program 12 koraka kao nehrišćanski i suprotan statutu Udruženja, u kome piše da je Udruženje osnovano na hrišćanskim principima. Šta god da organi crkve odluče u vezi sa primenom programa 12 koraka, on se neće moći primenjivati u okvirima Udruženja, na klubovima zdravlja. To je glasno i jasno "NE" duhovnoj formaciji izrečeno od strane predstavnika iz cele Srbije. Tako su adventisti u Srbiji ustali protiv duhovne formacije. Sve se događalo u prisustvu promotera programa 12 koraka, Torbena Berglanda. Mirjana Stamenković je posvedočila da na Upravnom odboru na kome se razgovaralo o programu 12 koraka nije bilo dozvoljeno upoznavanje sa programom o kome se glasalo! Jasmina Milovanović je reagovala na to svedočanstvo, osuđujući takvo bezobzirno ponašanje, i izjavljujući da je ono gore od bilo kog programa koji se može razmatrati. Za predsednika Skupštine i predsednika Udruženja izabrani su ljudi koji su otvoreno ustajali protiv programa 12 koraka! I u upravni odbor Udruženja ušlo je više ljudi koji su se ovom programu suprotstavljali!"

Nadzorni odbor klubova zdravlja je nekoliko dana ranije poslao pismo Torbenu Berglandu u kojem ga poziva na raspravu i

preispitivanje zbog pet zabluda Duhovne formacije koje on promovise u svojim propovedima i programu 12 koraka:

http://enlite.org/NadzorniOdbor_Torben.pdf

http://enlite.org/SupervisoryBoard_Torben.pdf

No, iako je Torben dozvolio da mu pojedine osobe u nedelju iznesu primedbe protiv zabluda koje zastupa, on nije bio raspoložen ni za kakvu raspravu, niti radi odbrane svojih shvatanja, a ni radi preispitivanja i korigovanja. Nisam sreo ni jednog jedinog zastupnika Duhovne formacije da je pristao na otvorenu diskusiju. Zbog prirode njihove zablude, oni svaku vrstu kritičkog preispitivanja proglašavaju izvorom nemira i tvrde da je sotonskog duha, što je suprotno upozorenjima Elen Vajt:

"Postoje mnogi u crkvi koji uzimaju zdravo za gotovo da znaju šta veruju, ali, dok se ne pojave kontroverze, oni nisu svesni sopstvene slabosti. ... Raspravljajte, raspravljajte, raspravljajte!" (EGW, Sluge Jevanđelja 298-299) "Čujemo kako se neko žali: 'O, tako sam osetljiv, ne mogu podnositi ni najmanju zamerku!'. Kad bi takva lica htela da kažu pravo stanje stvari, ona bi rekla: 'Toliko sam samovoljan, toliko sam samopouzdan, toliko sam ohol, da neću da me ko savetuje; imam pravo da verujem i da govorim kako mi se sviđa!' ... Takva vrsta ljudi će se uvek boriti protiv uputstava Duha Božjeg, a naročito protiv ukora. Oni ne žele da ih neko uznemirava." (EGV Svedočanstva 3, 239)

Duhovna formacija nastavlja da se promovise od ljudi iz same Divizije, pa treba preispitati mogućnost da li je Duhovna formacija prorečeni Omega otpad. Pojedini ogranci crkvene uprave tabuiziraju ovo pitanje i žele da ljude zadrže u zabludi i neznanju. Oni se služe autoritarnošću, ucenama, lažima i huškanjem na mržnju. No, oni to mogu da radi samo ako joj mi to svojom ravnodušnošću dozvoljavamo.

Nemojmo ćutanjem biti saučesnici u zlu. **"Bog smatra ravnodušnost i neutralnost u verskom sukobu kao najteži zločin ravan najvećem neprijateljstvu protiv Boga."** (EGW S3 280-281) **"Aktivne vrline moraju biti kultivisane isto kao i pasivne. Hrišćanin, dok je spreman da pruži blag odgovor koji utišava gnev, mora posedovati i hrabrost heroja da bi se odupro zlu."** (EGW, CM 62) Zato, oglasimo post i molitvu, i obucimo se u svo oružje Božje da bismo u ovoj borbi protiv omega otpada u crkvi mogli biti pobednici.

"Naši su lekari godinama bili obučavani da misle kako ne smeju izraziti stavove koji se razlikuju od onih koje zastupaju njihove vođe. O, da su barem slomili taj jaram! ... Lekari, da li ste radili delo svoga Gospoda kad ste slušali maštovita i spiritualna tumačenja Svetog pisma, tumačenja koja potkopavaju temelje naše vere, bez da ste išta progovorili? Bog kaže: „Neću više biti s vama ako se ne probudite i ne obranite čast svog Spasitelja.“ Poruka koju vam želim reći jeste: Nemojte više pristajati na to da bez negodovanja slušate izopačavanje istine. Demaskirajte ohola mudrovanja koja će, budu li prihvaćena, navesti propovednike i lekare da zanemare istinu. Sada svako treba da ustane na oprez." (EGW, 1SM 196)

"Sine čovečji, postavih te stražarem domu Izrailjevom, da slušaš reči iz mojih usta i opominješ ih od mene. Kad kažem bezbožniku: Poginućeš, a ti ga ne opomeneš i ne govoriš mu da bi odvratio bezbožnika od bezbožnog puta njegovog, da bi ga sačuvao u životu, onaj će bezbožnik poginuti sa svog bezakonja; ali ću krv njegovu iskati iz tvojih ruku." (Jezekilj 3,17-18) **Ali, vi zaista "Krepiste ruke bezbožniku da se ne vrati sa svog zlog puta da se sačuva u životu."** (Jezekilj 13,22) **"Oni koji nemaju dovoljno hrabrosti da ukore greh, ili koji zbog nemarnosti ili nedostatka zanimanja ne ulažu**

napore da oplemene porodicu ili Božju crkvu, smatraju se odgovornim za zlo koje može uslediti iz njihovog zanemarivanja dužnosti." (Patrijarsi i proroci, str. 486) "Zlo je dostiglo vrhunac kao nikad ranije, a ipak mnogi propovednici jevanđelja viču: "Mir i sigurnost"." (EGW, AA 220.1)

"Oni koji su gotovo čitavog svog života bili pod vlašću duha koji je isto toliko stran Duhu Božjem koliko Mu je bio stran Ahanov duh, neće ništa preduzimati kad dodje vreme da se svi založe. Oni će tvrditi da nisu ni na jednoj strani. Oni su toliko dugo bili pod vlašću sotoninom, da su postali slepi i da više nisu spremni da ustanu u odbranu pravde. Ako ne pređu otvoreno na stranu zla, to nije zbog toga što poseduju jasno osećanje pravde, nego zbog toga što se ne usuđuju. ... Oni koji su odani i verni, neće to prikrivati, nego će uložiti srce i snagu u delo Božje i ubaciti u borbu sve što imaju, pa ma kako se bitka odvijala. Bog je Bog koji mrzi greh. I Bog će prokleti one koji ohrabruju grešnika, govoreći: S tobom je dobro." (3T 271)

Miloš Bogdanović,
Beograd, Februar 2018. god.

PITANJE KOJE SAM 2018. GOD. POSTAVIO PREDSEDNIKU
UNIJE ZBOG ODBIJANJA UNIJE DA DONESE STAV O
ZABLUDAMA DUHOVNE FORMACIJE KOJIMA SU MLADI
TEOLOZI BILI IZLOŽENI GODINAMA PRE MARKA LUKIĆA:

Generacije fakulteta su trovane zabludama kroz predmet "Hrišćanska duhovnost" na osnovu udžbenika Igora Mitrovića pod nazivom "Kad Balkanac vidi svog Boga" koji afirmativno spominje principe Duhovne formacije, učeći studente, buduće pastore i predsednike oblasti i unije, da *"Duhovni preobražaj nema veze sa trudom iz petnih žila, već sa mudrim vežbanjem."* (21), *"Ništa ne*

disciplinuje neumerene telesne želje kao služba, i ništa ne transformišete telesne želje kao služba u tajnosti.” (29) i zastupajući da "verovatno četvrtina hrišćanskih pastira napusti crkvu usred mračne noći jer ne može da pronađe odgovarajućeg mentora, a Božji poziv tumače kao poziv da se napusti ova vera i pređe u drugu, ili pak odluče da napuste (hrišćansku) veru u potpunosti... “ (15) A kada u svom udžbeniku Igor Mitrović govori o iskušenju dosadne molitve, on savetuje studente da kao rešenje poslušaju savete Jana Dibdala iz knjige "Glad" gde čitamo:

"Napravite ambijent. ... Poznajem jednu ženu koja stvara poseban ambijent tako što prvo otvori vrata da bi pustila da Bog uđe u prostoriju pre nego što počne da se moli. Neki vole da upale sveću ili priguše svetla. ... Još jedan metod jednostavne molitve jeste upotreba vašeg disanja, oblik koji se često nazivao molitvom daha. ... Ja tu molitvu koristim kada se molim za ispunjavanje Duhom Svetim. Dok udišem, ja kažem: "Duše Boga živoga" a dok izdišem: "siđi na mene!" ... Udahnite Isusov mir i ljubav a izdahnite strah ili bol, itd. Jednostavno koncentrisanje na disanje i primanje ljubavi a izbacivanje bola, ljudima mnogo znači i donosi im nagoveštaj Božjeg prisustva." (Jan Dibdal, Glad)

A vama **treba vreme** da proverite da li su ovo zablude?

* * *

Uskoro sam napravio video koji raskrinkava par jeretičkih zabluda Marka Lukića i objavio ga na Youtube kanalu (po pozivu):

<https://youtu.be/8LOhYXzOve0>

I zatim objavljujem kritiku Markove propovedi "Sadašnja istina" kojom se on odriče trostruke anđeoske vesti tvrdeći da ona plaši

ljude i da su je pioniri adventnog pokreta formirali iz kompleksa odbačenosti pošto Isus nije došao:

http://svetlost.org/otpad/LukicMarko_Sadasnja_Istina_analiza.pdf

Zataškavanje problema je promovisano sa izgovorom da bi prijatelji istine mogli biti sablažnjeni kada bi čuli za misao da adventistička crkva zastupa jeretička shvatanja. Ali da je to bio izgovor, jasno je na osnovu toga što je uprava već pokazala totalnu ravnodušnost što su pojedini prijatelji istine dotle već bili sablažnjeni samim sadržajem zabluda Duhovne formacije, a i blaćenjem ličnosti kritičara te zablude, koje su, u nedostatku argumenata protiv same kritike, oni slušali od Markovih sledbenika.

Pomenuta prijateljica Lidija Janežić je još jula meseca 2017. godine dala ispovest o takvoj sablazni, povodom shvatanja Marka Lukića da je žalost zbog greha, o kojoj se govori u Bibliji, žalost zbog toga što greh nećeš moći više da činiš, a ne što si greh činio:

<https://youtu.be/A0DgoFS5JOQ>

Broj prijatelja koji su sablažnjeni zabludama Duhovne formacije se drastično povećao zadnjih par godina, od kada su mladi propovednici, Markovi učenici, dobili odgovornost rada sa prijateljima sa kojima proučavaju teme za krštenje.

No, da se vratim na dešavanja od pre oko četiri godine.

Kako ni Unija ni Fakultet ništa nisu uradili da spreče širenje zabluda Duhovne formacije, sastaje se odbor beogradske crkve i donosi važnu odluku:

ODLUKA ODBORA BEOGRADSKE CRKVE 3. MARTA 2018. GODINE

Odbor crkve je izglasao sledeće tačke borbe protiv Duhovne formacije:

http://svetlost.org/otpad/usvojeni_predlozi_od_strane_odbora.pdf

U nastavku sledi **sažet** pregled tih tačaka:

1) Predlog da se održi bogoslužjenje i napravi serija predavanja na kojima će se raskrinkavati zablude Duhovne formacije; ... Predlog je da se u glavnoj propovedi u subotnom prepodnevnom bogoslužjenju crkva upozna sa osnovnim tačkama zablude Duhovne formacije i sa pritiscima koji u njenom promovisanju dolaze iz same crkvene uprave, da bi se tako podstakao duh lične odgovornosti u razumevanju istine i odupiranju iskušenju. Treba jasno objasniti da mi nismo dužni da kao katolici slepo slušamo autoritete već da kao protestanti smatramo plemenitim kada neko proverava Pismom da li je to sve tako što mu autoriteti govore (Dela 17,11). ... Bez zrelog javnog mnjenja, koje nije prethodno detaljno informisano o onome o čemu treba da odlučuje, i koje nije naučilo da misli svojom glavom i da argumentima razuma stoji iza svojih uverenja, mi ne možemo da tvrdimo ni da je ispunjen osnovni preduslov objektivnosti bilo kakvog demokratskog glasanja i odlučivanja u crkvi. Vernici će u tom slučaju kada glasaju ostati samo produžena ruka rukovodstva koje misli i odlučuje umesto njega samog. ... Prirodno je da se rukovodstvu koje želi da zadrži pozicije moći ne sviđa da vernici na sebi ponesu svest o sopstvenoj odgovornosti i da sazru kao ličnosti sposobne za razuman dijalog i odgovoran izbor. **"Sotona stalno nastoji da obrati pažnju na čoveka umesto na Boga. On navodi ljude da gledaju na biskupe, pastore i**

profesore teologije kao na svoje savetnike, umesto da sami istražuju Sveto pismo da bi saznali svoju dužnost. Tada, upravljajući umovima ovih vođa, on može po svojoj volji da utiče na mnoštvo." (Velika borba, 595) ... To je razlog zašto je neophodno kroz predavanja sa otvorenim diskusijama formirati slobodno javno mnjenje. Zato predlažemo da se upravo da bi se zablude Duhovne formacije i druge jeresi dublje raskrinkale, organizuju redovna sedmična predavanja (u duhu dijaloga tj. tribina) koja će promovisati zanemarene tačke istine.

2) Predlog da se svim odgovornima pošalje zahtev za ukidanje predmeta "Hrišćanska duhovnost" na Teološkom fakultetu koji po svom sadržaju i spisku preporučene literature navodi buduće teologe na zablude Duhovne formacije.

3) Predlog da se svima odgovornima pošalje zahtev da se preispita ostanak profesora na fakultetu kao i propovednika u Božjem delu koji po crkavama zastupaju zablude duhovne formacije i da se pozovu na odgovornost oni koji i dalje omogućavaju njihovo nesankcionisano delovanje i finansiranje od strane naših desetaka i darova. Propovednik mora da ima svest o odgovornosti i pred Bogom i pred ljudima za sadržaj svoje propovedi i za svaku svoju izrečenu reč. Licemerno je voditi i jedan proces protiv kritičara trojstva kao promotera pogrešne predstave o Božjoj prirodi, dok se protiv promotera iskrivljene predstave o Božjem karakteru, što predstavlja mnogostruko opasniju prevaru, ne preduzima nikakva akcija koja bih ih omela u trovanju naše crkve zabludama Duhovne formacije.

"Oni koji zauzimaju poverljive položaje u Božjem delu treba uvek da imaju na umu da visoki položaj povlači i veliku odgovornost. Pravilno ispunjavanje svećanog zadatka koji je pred nama u velikoj meri zavisi od našeg duhovnog stanja. Zato je neophodno da svi imamo jasnu predstavu svoje odgovornosti i duboki osećaj svoje obaveze, jer od duha koji gajimo i kojim pristupamo svom

zadatku zavisi naše sadašnje i večno dobro. ... Nedostatak čvrste vere i razlikovanja svetog od nesvetog treba da se smatra dovoljnim razlogom da se takvom čoveku pa ma ko to bio, uskrati mogućnost rada u delu Božjem." (EGW, Svedočanstva za propovednike 260-261)

Na odgovornost se moraju pozvati svi koji su dozvolili da se zablude Duhovne formacije promovišu kroz našu literaturu, propovedi, zdravstvene programe i nastavu teološkog fakulteta. Unija i oblast su bili obaveštavani o jeretičkim zabludama pojedinih knjiga izdavačke kuće "Preporod" i o zabludama propovednika koji sada propovedaju na teološkom fakultetu još pre šest godina, kada je u martu 2012. Miloš Bogdanović javno objavio kritiku knjige "Glad" Džona Dibdala. Sledeće godine je izneo primedbe crkvenoj Uniji protiv jeresi koje zastupa dr Marko Lukić, koji sada drži "Restart" program u crkvi Beograd 3. Godine 2017. objavio je knjigu "Prodor jezuitizma u savremeni protestantizam i popularnu psihologiju" koja raskrinkava mnoge zablude duhovne formacije. Već 9 godina (počevši od 2009. godine) su u našoj sredini knjige pisaca Duhovne formacije i Emerging church pokreta (koje je štampao Preporod) Orberga, Jensija, Klauda i Taunsenda, Roba Bela i druge knjige u kojima se provlače ideje tog pokreta. ... No, do dana današnjeg ništa nije urađeno na sprečavanju promovisanja tih zabluda na Teološkom fakultetu i uopšte. Generacije studenata su sa jeretičkim shvatanjima završili Adventistički teološki fakultet i nastavili da po našim crkvama promovišu zablude Duhovne formacije. Zato, ukoliko crkvene institucije ostaju ravnodušne na ove primedbe, tj. ako odlažu svoje odgovore više od 15 dana (kako je pravna praksa), treba ih pozvati na odgovornost zbog obstrukcije i promovisanja zablude i zahtevati na vanrednim izborima smenu njihovih čelnika. Adventistička crkva treba da bude i ostane stub i tvrđava istine, a ne jezuitsko odeljenje velikog Vavilona koje je finansirano našim desecima i darovima. ...

Na tu odluku odbora i kritike upućene teološkom fakultetu, sam fakultet daje izjavu kojom pokušava da obmane adventističku javnost i da zataška problem:

<https://www.adventisti.net/izjava-adventistickog-teoloskog-fakulteta-o-duhovnoj-formaciji/>

A ovo je odgovor crkvenog odbora na tu izjavu:

http://svetlost.org/otpad/Otvoreno_pismo_Unij_i_ATFu.pdf

U nastavku slede inserti iz odgovora crkvenog odbora na pokušaj adventističkog teološkog fakulteta da pred javnošću zataška promovisanje Duhovne formacije:

Otvoreno pismo Uniji i ATF-u:

Posle šest godina od kako su vam upućene prve kritike jeresi u izdavačkoj delatnosti Preporoda i posle pet godina od kada vam je prvi put ukazano na jeretička shvatanja vašeg profesora teologije Marka Lukića, vi do dana današnjeg niste pokazali spremnost da tom zlu stanete na put i da se javno ogradite od zabluda kojima su vernici izloženi, niti da upozorite vernike na njihove sadržaje.

Na odboru beogradske crkve vi ste izneli priznanje da su naše optužbe protiv zabluda Duhovne formacije rezultovale noćima vaših nespavanja, molitvama, postovima i plakanjem. Ali gde su plodovi vašeg vapaja pred Bogom u vašem priznanju problema i pokajanju? Umesto da priznate problem, vi pokušavate da ga tabuizirate i da ga sakrijete od očiju adventističke javnosti. Umesto da ustanete protiv promotera zablude, vi ustajete protiv onih koji na zabludu ukazuju. Dok slatkorečivim izjavama

apelujete na mir i jedinstvo, vi širite mržnju i duh linča etiketirajući kritičare zablude Duhovne formacije sumnjičenjem, klevetanjem i iskrivljenim predstavljanjem njihovih namera i postupaka.

Vi ste pokušali da kroz propoved Igora Mitrovića nahuškate skupštinu crkve protiv crkvenog odbora, dok pod vašim uticajem, lokalni propovednik beogradske crkve već mesecima obstruira rad crkvenog odbora i rešenje problema Duhovne formacije na nivou crkve, često klevetanjem kritičara Duhovne formacije iza njihovih leđa. Na pitanje predlagača Željka Stepanovića kada će crkvena skupština, u skladu sa odlukom odbora, biti upoznata sa zabludama Duhovne formacije, propovednik Milomir Radović odgovara: *"Zašto vršiš pritisak?"* dok na samom crkvenom odboru priznaje da mu se iz viših crkvenih instanci upućuje kritika *"Kako ne možeš da ukrotiš jedan odbor?"*

Vaši odgovori na naše kritike, a koje ste javno objavili na sajtu adventističkog fakulteta, na facebook grupama, i u crkvenom "Glasniku", a potom ste ih ponovili na sastanku crkvenog odbora, ne predstavljaju ništa drugo do zavaravanje adventističke javnosti krivim predstavljanjem naših primedbi.

Zašto u svom odgovoru iznosite tvrdnju da nije tačno da ste prizivali duhove predaka i kosmičkih sila, sunca, meseca, okeana, planina i drveća, kada mi tako nešto nigde nismo za vas tvrdili?

Pre svega vaši odgovori su međusobno protivrečni. Dok preko crkvenog "Glasnika" želite da predstavite da nema ničeg lošeg u Duhovnoj formaciji, dotle u izjavi adventističkog teološkog fakulteta tvrdite da Duhovna formacija nikada nije našla mesto u literaturi koja je ponuđena za predmet Hrišćanska duhovnost na fakultetu. . Istovremeno vaši profesori na fakultetu priznaju da su tu literaturu citirali, ali iznose laž da su je citirali da bi pokazali kako joj ne treba verovati.

Koji bi to profesor svoj sopstveni udžbenik ispunio zabrudama koje bi u samom udžbeniku preporučivao kao ispravna rešenja, a onda studentima izjavio da je njegov udžbenik primer kako ne treba verovati?

Naime, u objašnjenju sadržaja predmeta "Hrišćanska duhovnost" na sajtu ATF-a (koji je uklonjen dva dana posle odluke odbora), jasno je pisalo da je pored knjige Elen Vajt "Put Hristu" obavezan bio udžbenik „Kad Balkanac vidi svoga Boga“ Igora Mitrovića koji u priličnoj meri predstavlja iskopirane ideje i pasuse iz literature Jana Dibdala, jednog od vodećih lidera Duhovne formacije kao i od samog Ričarda Fostera koji je uneo Duhovnu formaciju u protestantizam.

U bibliografiji svog udžbenika za studente, od 19 citiranih knjiga, većinu su pisali zastupnici Duhovne formacije, dok se nijednom ne citira Elen Vajt, niti pojam Božjeg zakona. U tom udžbeniku se od studenata zahteva da odgovor na svoje probleme potraže kod zastupnika Duhovne formacije. Vaš profesor postavlja pitanje: *"Kako se moliti? Iz razgovora sa ljudima o njihovim molitvenim problemima, jasno je da mnogi molitvu smatraju dosadnom."* (Igor Mitrović, Kad Balkanac vidi svoga Boga 25) Naravno da bez svesti o zahtevima zakona, naše molitve su dosadne ili sebične, jer bez zakona nismo svesni stvarne potrebe svoje duše za Bogom kao Iskupiteljem od krivice i Spasiteljem od greha. Umesto da kao odgovor na problem dosadne molitve vaš profesor naglasi potrebu za dubjim razumevanjem zahteva Božjeg zakona, on preporučuje savete Jana Dibdala iz njegove knjige "Glad" ("Glad" je preporučena literatura predmeta "Hrišćanska duhovnost"), u kojoj čitamo kritiku ljudi koji se mole neiskreno i izveštačeno *"jer su naučeni da sa Bogom treba 'lepo' da se priča. Bilo kakav nagoveštaj pitanja, frustracije ili besa ne dolazi u obzir."* (Jan Dibdal, Glad) U knjizi "Granice" od Henri Klauda i Džona Taunsenda, koja je možda najpopularnija knjiga

kod nove generacije naših mladih teologa, čitamo: *"Bog više voli iskrenost. ... Kada smo duboko iskreni, i kada prihvatimo odgovornost za sopstveni pravi identitet, tada se javlja prostor da ispoljimo svoj gnev u odnosu na Boga. Mnogi ljudi koji su odvojeni od Boga, emotivno se isključe zato što osećaju da nije bezbedno da mu kažu koliko su ljuti na Njega. Sve dok ne ispolje gnev, neće biti u stanju da dožive osećanja ljubavi, koja su zatrpana ispod tog gneva. Jov je želeo da svoj gnev i razočaranje u Boga u potpunosti ispolji pred Bogom (Jov, 13,3). ... Jov je iskazao svoj gnev i nezadovoljstvo Bogom, a Bog je nagradio njegovu iskrenost."* (Granice, 238-241)

Takođe, u savetima knjige "Glad" na koje se poziva Igor Mitrović, čitamo i sledeća rešenja protiv dosadne molitve:

"Na različite načine ovu molitvu možete da skratite, kao na primer: "Isuse, pomiluj me", ili "Pomiluj me". U pravoslavnoj tradiciji ova molitva se ponavlja, bilo naglas ili u sebi, po mnogo, mnogo puta, dok na kraju ne siđe iz uma u srce, gde postaje trajna melodija koja utiče na sve oblasti života. Franjo Asiški se navodno molio celu noć ponavljajući samo: "Isuse, moj Isuse". Još jedan metod jednostavne molitve jeste upotreba vašeg disanja, oblik koji se često nazivao molitvom daha. ... Dok udišem, ja kažem: "Duše Boga živoga" a dok izdišem: "siđi na mene!" ... Udahnite Isusov mir i ljubav a izdahnite strah ili bol, itd. Jednostavno koncentrisanje na disanje i primanje ljubavi a izbacivanje bola, ljudima mnogo znači i donosi im nagoveštaj Božjeg prisustva." (Jan Dibdal, Glad, Poglavlje 4, Molitva i meditacija)

Vaš profesor nije citirao tu knjigu da bi je kritikovao već da bi pokazao kako treba postupiti kada je molitva dosadna. U intervjuu, objavljenom u knjizi Zorice Kuburić "Verske zajednice u Srbiji i verska distanca" Igor Mitrović otvoreno priznaje svoje uverenje da se *"i od drugih hrišćanskih tradicija može naučiti*

nešto što bi bilo u skladu sa biblijskim učenjem, a adventističkoj tradiciji nedostaje, a potrebno joj je da bi je ojačalo i dalo joj neke nove, potrebne dimenzije." Dakle, jasno vidimo da je stav vašeg profesora, ne da pomenute zablude osudi, već da studenti te zablude prihvate. Udžbenik Igora Mitrovića zastupa one iste zablude kojima su studenti i inače izloženi kroz "Restart" program Marka Lukića i kroz druge profesore ATF-a koji zastupaju taj program, što sve donosi tragične posledice po razvoj njihove ličnosti, dok iskrivljene i vrlo opasne interpretacije Jevanđelja oni šire dalje kada završe fakultet i preuzmu na sebe propovednički poziv.

Kolike su srazmere tog zla otkriva propoved brata Dejana Stefanovića pod nazivom "Dobro slugo dobri i verni", održana u crkvi 3, dana 28.10.2017, iz koje se vidi da je ogroman broj studenata Adventističkog teološkog fakulteta u Beogradu zaveden zabludama Duhovne formacije kroz Restart program Marka Lukića:

"I moram ovo da spomenem, znači moram da spomenem, oduševljen sam tim programom Restart, koliko to ima delovanja na ljude, na mlade ljude, da neko ko nije upućen, da priča o tome loše, to to meni ne ide! ... Preključe smo bili na teološkom fakultetu. Bilo je poslednje predavanje ove sezone. Poslednje predavanje našeg pastora Marka Lukića gore na teološkom. Lidija Runić, divna, posvećena osoba, koja gore vodi studente na teološkom fakultetu, ona je toliko oduševljena tim što radi Marko. Kaže toliko nas je Bog blagoslovio sa Markom, sa tim predavanjima Restart programa, da ceo fakultet, studenti, mlado drvo, je uspravljeno, da raste pravo. A ne drugi koji mu govore ti si ništa, ti ne možeš ništa u svojoj sili, ti ovo, ti ono. ... Sad ću vam reći, kad smo se skupili gore, kad smo završili sve, studenti su imali želju i potrebu da kažu o tome šta im znači taj Restart program, sa suzama u očima su zahvaljivali Marku, ustajali i grlili

ga. Suze radosnice su išle! Kolko su oni zahvalni i kolko je Bog blagoslovio to."

Iz ovih reči se vidi da su studenti na teološkom fakultetu pod jakim uticajem Duhovne formacije, dok ste vi to na crkvenom odboru negirali. Pa nisu vaši profesori na teološkom fakultetu Marko Lukić i Lidija Đorđević Runić postali ispovednici da bi pokazali studentima kako ne treba da se radi, već kako treba da se radi, da bi kao budući propovednici takav duh raširili po svim adventističkim crkvama. Umesto da priznate postojeći problem, vi ste dva dana posle izjave našeg odbora falsifikovali silabus vašeg predmeta, izbacivši iz njega literaturu koja zastupa Duhovnu formaciju. Uporedni pregled oba silabusa to jasno otkriva:

http://svetlost.org/otpad/Promena_silabusa.jpg

Zatim ste javno izjavili neistinu da zastupanje Duhovne formacije ***"nikada nije našlo mesto u nastavnom planu i bogoslužbenim praksama koje se održavaju na Teološkom fakultetu."*** Zašto ste promenili nastavni plan i program za predmet "Hrišćanska duhovnost", pa čak i njegov naziv u "Biblijska duhovnost" ako zaista nikada takve zablude niste propovedali?

Kao profesor predmeta "Biblijske duhovnosti" Lidija Đorđević Runić, i dalje ima ulogu ispovednika u "Restart" programu Marka Lukića, što znači da njena interpretacija pojma "Biblijska duhovnost" podrazumeva svih sedam zabluda Duhovne formacije koje su vam precizno objašnjene u usvojenim predlozima odbora. Na pitanje na crkvenom odboru da li je ispovednik u "Restart" programu, Lidija Đorđević Runić odbija da pruži odgovor. Zašto odbija da odgovori ako joj je čista savest? Poricanje problema i nemoć da se izusti priznanje problema na odboru otkriva da program 12 koraka nikakve blagoslove ne donosi njegovim

promoterima osim samozavarajuće psihološke utehe. Lidija Đorđević Runić potom poziva odbornike da dođu na fakultet na razgovor gde će im ona dati odgovor o onome što propoveda. Međutim, posle crkvenog odbora ona odbija da razgovara na te teme. Odbija da odgovori i na pismeno upućena pitanja o svom verovanju.

Kako posle svega navedenog možete da tvrdite da se zabluda Duhovne formacije ne promoviše više od strane profesora adventističkog teološkog fakulteta? Hoćemo li poverovati u vaše ograđivanje od zablude, kada se u svom odgovoru, u obrazlaganju principa predmeta biblijske duhovnosti nijednom rečju niste ogradili ni od jedne jedine zablude Duhovne formacije protiv koje smo vam izneli primedbu? Izneli ste tako površno definisana načela biblijske duhovnosti iza kojih bi mogao da stane svaki zastupnik Duhovne formacije, pa i sami katolici. I sami jezuiti bi se složili sa vašom kritikom *"prizivanja duhova umrlih predaka, obožavanja sunca, meseca, zvezda i drugih pojava kao što su reke, okeani, planine, drveće i životinje"*.

To što ste naknadno izbacili iz nastavnog programa knjige koje zastupaju Duhovnu formaciju, nema nikakvu vrednost, kada njihove zablude vaši profesori i dalje promovišu, bez i jedne reči pokajanja.

Vi nikakvo izvinjenje niti pokajanje za godine promovisanih zabluda niste izrazili, niti ste upozorili adventističku javnost da su generacije studenata učene na krivi način, sa literaturom i sadržajem Duhovne formacije. Ti teolozi sada promovišu zablude Duhovne formacije po svojim crkvama. Godinama i vi i mi znamo da su studenti fakulteta u očajnom duhovnom stanju. Tek ova saznanja o zabludama kojima su oni izloženi od strane svojih profesora, pružilo nam je objašnjenje o uzrocima zadržavanja njihovog očajnog stanja i neprimerenog karaktera koji otkrivaju u kontaktu sa drugima. Na internetu se mogu naći zabeleženi

primeri njihovog prostačkog ponašanja, koji od strane nijednog sadašnjeg studenta teologije, pa i profesora koji ih čitaju, ne nailaze ni na kakvu osudu i ograđivanje. Duh prijateljske kritike se među studentima i njihovim profesorima proglašava kao delo neprijateljstva. Zar nam takvi budući propovednici trebaju? Propovednici koji jedni druge podržavaju u zlu?

Nije čudo što je sam Bog zatvorio vrata fakulteta za nove studente i što su samo tri studenta upisala teologiju ove nastavne godine. Trećina vaših studenata je prošla "Restart" program, a vi to sve želite da zataškate.

Mi smo uputili konkretne primedbe na predmet pod nazivom "Hrišćanska duhovnost", gde smo citirali zablude koje taj predmet zastupa kao što smo konkretno definisali i sedam tačaka zabluda Duhovne formacije kojima su studenti izloženi na fakultetu, bilo kroz Restart program koji je prošla trećina vaših studenata, bilo kroz predmet "Razvoj adventističke teologije".

No, u odgovoru Adventističkog teološkog fakulteta vi iskrivljeno predstavljate našu kritiku, kao da smo mi vama navodno zamerili *"prizivanje „duhova“ predaka, drugih vrsta duhova i različitih „božanstava“ kao što je „boginja majka“; prizivanje kosmičkih sila, sunca, meseca, zvezda i drugih pojava kao što su reke, okeani, planine, drveće i životinje; ... obožavanje ljudi, živih ili mrtvih (Dela apostolska 14,12-15); molitveni lavirinti, mantre, tantrički rituali, molitveni krugovi, joga kontemplacija; magija, fetiši, ili spiritističke seanse;" itd.*

Da li je pošteno ovim rečima obmanjivati adventističku javnost? Kakve veze ima to što je navedeno sa našim optužbama za promovisanje Duhovne formacije na vašem fakultetu?

Mi smo vama izneli konkretne zablude kojima su vaši studenti izloženi kao što je to navođenje vernika i prijatelja da mir i

isceljenje traže u samom činu ispovedanja tajnih greha drugim ljudima, umesto da mir i isceljenje nalaze u Bogu:

http://svetlost.org/otpad/usvojeni_predlozi_od_strane_odbora.pdf

Zamerili smo promovisanje iskrivljenje uloge osećanja, gde se njima pridaje uloga leka za srce zavisnika, potom uloge pokretačke snage, kao i uloge kriterijuma ispravnosti duhovnog puta. Većina studenata koja je prošla Restart poziva se na svoja osećanja kao kriterijum ispravnosti i delotvornosti svojih tehnika duhovnih disciplina. ...

Zašto na te zablude koje smo vam konkretno zamerili nijednom rečju niste odgovorili?

Kao što u svakodnevnoj aktivnosti fakulteta tabuizirate svaku diskusiju na ta sporna pitanja, tako tabuizirate i odgovor na te primedbe kada su vam upućene od strane crkvenog odbora beogradske crkve. Vi koristite internet da obmanete adventističku javnost kao da naš crkveni odbor upućuje fakultetu lažne optužbe da navodno fakultet zastupa prizivanje duhova predaka, kosmičkih sila, sunca, meseca, zvezda, itd. Dok adventističku javnost obmanjujete da su naše optužbe protiv fakulteta nebulozne, vaši profesori, studenti i mladi propovednici i dalje promovišu zablude Duhovne formacije. Protiv njihovog dela nijednu reč kritike niste izustili.

Vaš profesor Marko Lukić i dalje promoviše pomenute zablude kroz "Restart" program, iako ne na fakultetu, ali u istom sastavu studenata i drugih saradnika profesora sa vašeg fakulteta. On i dalje predaje predmet "Razvoj adventističke teologije" uprkos tome što i dalje zastupa mnoge zablude, među kojima da međaši naše vere ne doprinose novorođenju već plaše ljude, te da su pioniri adventnog pokreta iz kompleksa odbačenosti, odlučili da zastupaju istine o zakonu, sudu i uslovnoj besmrtnosti. ...

Posle šest godina slatkorečivih obećanja, jeretičke knjige se i dalje prodaju u knjižari "Preporod", dok vaši teolozi i dalje drže jeretičke programe. Vaše obmanjivanje adventističke javnosti zahteva da se razobličiti pred vernicima crkve po našem pravu na odbranu od kleveti preko onih istih medija preko kojih ste krivo predstavljali naš rad, kao i po jasnom biblijskom savetu o načinu postupanja sa sveštenicima koji greše:

"A koji greše pokaraj ih pred svima, da i drugi imaju strah."
(1.Timotiju 5,20)

* * *

Dok se crkveni odbor borio protiv zabluda Duhovne formacije, vođa omladine propovednik Nemanja Đurišić poziva Marka Lukića da gostuje na sastancima mladih, gde Marko drži propovedi i ponavlja svoju staru tvrdnju da **"Bogu treba da praštamo"**, ovoga puta zato što dozvoljava da postoje ljudi koji kritikuju njegov Restart program.

Uskoro, mladi vernici beogradske crkve koji većinom imaju kulturni odnos prema Marku Lukiću, hvale se pred izbor novog sastava crkvenog odbora da **u novom crkvenom odboru neće biti nijednog kritičara Duhovne formacije**, što se i desilo jer su lobiranjem izabrali svoje ljude. U tome im je pomogla i huškačka propoved Pavla Runića, održana pre samog glasanja.

Ovde se nalazi objašnjenje zabluda koje zastupaju članovi novog crvenog odbora:

<http://svetlost.org/otpad/Apel.pdf>

KRITIKA HUŠKAČKE PROPOVEDI PAVLA RUNIĆA

Propoved Pavla Runića je predstavila kao buntovnika svakoga ko ne sluša slepo propovednike i ko ustaje protiv zabluda koje promovišu propovednici, iako smo jasno opomenuti da to treba da činimo:

"Idite i stanite u crkvi te govorite narodu sve reči ovoga života." (Dela 5:20). U ovom slučaju vidimo da ljude u vlasti pa čak ni onda kad se nazivaju učiteljima biblijskih istina ne treba uvek poslušati." (Svedočanstva za propovednike 69)

Takođe je Pavle zastupao zabludu da nikada ne treba javno ukoravati grehe i zablude propovednika. Dakle, propovednici se ne smeju javno kritikovati, a oni koji rade na reformi crkve smeju da se javno blate, sumnjiče i da se protiv njih pobuđuje mržnja?!

Naravno, Pavle Runić je iznosio zabludu, jer Pismo je nedvosmisleno jasno kada je reč o propovednicima:

"A koji greše pokaraj ih pred svima, da i drugi imaju strah." (1.Timotiju 5,20)

Opet, niko nije ni ukoravao propovednike za njihove grehe, već za njihovo zastupanje zablude, za trovanje vernika crkve duhom sumnjičenja i mržnje i sa za sakrivanje od vernika crkve odluka odbora o borbi protiv zabluda Duhovne formacije. Dakle, Pavle Runić nepošteno izvrće delo kritičara Duhovne formacije, kao da oni javno kritikuju karakterne slabosti naše braće, a ne jeresi koje zastupaju.

Zatim, njegova propoved je jednostrana, jer iako realno postoje ljudi koji iz zavisti i mržnje kritikuju nepravde propovednika, isto takvo zlo je ćutanje pred njihovim zlom i zataškavanje njihovog zla. Što to iskušenje Pavle nije ukorio u skladu sa ovim rečima Elen Vajt?

"I kad ljudi koji stoje na položaju vođa i nastavnika rade pod silinom spiritualističkih ideja i izvrnutih tumačenja, da li ćemo ćutati, iz straha da ćemo ih povrediti, dok duše bivaju obmanute?" (Manuscript 72, 1904)

Pavle Runić nijednog trenutka nije crkvu upozorio na zablude Duhovne formacije kojima su otrovani studenti fakulteta gde je on profesor, niti je pohvalio reformatore crkve koji su protiv tih zabluda ustali. Što je te borce protiv Duhovne formacije sam nazvao prorocima i reformatorima crkve, iako oni tako sami sebe nikada ne zovu, ako sam nije primetio da imaju duh reformacije? Ko su onda po njemu ljudi koji rade na reformi crkve i borbi protiv jeresi? Koji su onda po njemu ljudi preko kojih se prijatelji dolaze u crkvu i obraćaju se? Što nije naveo primere ljudi koji treba da nam budu uzor? Da nisu možda to studenti teologije koji su prvi pozvani da budu propovednici, proroci i reformatori? Što su onda sklonili sa fakulteta Restart program ako je taj program ispravan, a njega podržava većina studenata? I što su stopirali prodaju knjige Granica, kada je i ta kritika došla od strane onih koje Pavle ironično naziva reformatorima?

Evo ja "proročki" kažem sada Pavle Runiću da će zajedno sa svojim studentima trpeti ono isto klevetanje od strane pravoslavnih kojima je nas danas klevetao:

"Bićeš Pavle klevetan da si protiv jedinstva srpskog naroda, da si protiv njegovih duhovnih vođa, da stvaraš razdor, da te pokreću zavist i mržnja, a ne ljubav, i da nije poenta u doktrini (koja je samo izgovor) već u duhu. I proričem ti da ti neće biti dana prilika da drugde izneseš repliku osim na internetu. Ali tvoji istomišljenici će tada vrlo lako otići tada u pravoslavlje. Kako im ni danas nije bitno šta zaista veruju, neće im biti ni u dan teških iskušenja i progonstva!"

Neki kažu da je razlog zašto Pavle Runić brani Duhovnu formaciju, ne zato što on u to iskreno veruje, već taj što je njegova rođena žena, Lidija Đorđević Runić (takođe profesor na ATF-u) ispovednik u programu Marka Lukića.

Kada je pred prethodnim crkvenim odborom ispitivana da li je ispovednik u Restartu Marka Lukića, ona nije htela da odgovori na to pitanje. Obećala je da će na fakultetu svima zainteresovanim da objasni šta veruje, ali se ispostavilo da je posle tog obećanja odbijala svaki susret sa odbornicima na tu temu, pa su joj oni napisali pismo, na koje je takođe odbila da da odgovor, pa su joj na kraju ovo oni odgovorili:

<http://svetlost.org/otpad/ProfesoruATFaLidiji.pdf>

A šta će biti sa crkvom koja je izglasala ovakav odbor?

Pa neće biti mnogo gore nego do sada, jer su i do sada bila praktično zatvorena vrata za delo, osim što se krstilo nešto vernika preko onih koji su bili objekat kritike Pavlove propovedi. Vernici su prosto hipnotisani i nesvesni da je delo blokirano zbog njihovog jasnog stanja i jeresi koje se propovedaju u propovedima.

"Ukoliko se Crkva, koja je sada prožeta duhom odmetništva, ne pokaje i ne obrati, moraće da jede plodove svojih dela sve dok se ne zgadi sama sebi." (8T str. 247-251 - 21. april 1903)

Sada se nameće pitanje da li treba pružiti podršku izabranom crkvenom odboru, kada se ima na umu da on promoviše zabludu? Svakako da ne, jer smo time saučesnici u njihovom zlu.

* * *

INSERT IZ "INFORMATORA"

Novoizabrani starešina crkve je dr Zorica Plavšić, koja je već smenjena sa funkcije predsednika klubova zdravlja, jer je pokušala da na ilegalan način, bez kvoruma i bez obaveštavanja ostalih članova upravnog odbora, uprkos upozorenju da se radi o programu jeretičkog sadržaja, nametne program 12 koraka klubovima zdravlja, tvrdeći da je pročitala program 12 koraka i da je on ispravan program. U tom programu se, između ostalih zabluda, promoviše i ispovedanje tajnih greha drugoj osobi, da bi se postigla sloboda *"od negativnih emocija povezanih sa tajnim gresima. ... Pravi mir dolazi kada ne izostavimo nijedan detalj, bez obzira koliko nam sramotno delovao."* (Radna sveska br. 5, Program Journey to Wholeness, 38, 43) Treba da priznaš drugoj osobi sve grehe, pa čak i one za koje bi *"radije umro nego da ih neko sazna"*. (Korak 4, str. 23) *"Svaku uvrnutost karaktera, ne zadržavajući ništa"* (Korak 5, 41) A ako nešto zatajiš od sponzora (ispovednika), to će te *"progoniti ne dajući ti mira"* (Korak 5, 43). Program preti da ako izostaviš i najmanji detalj iz svog života u ispovesti drugoj osobi, da ćeš zbog toga *"izgubiti sve"* (Korak 5, 43). Nasuprot tim rečima, Elen Vajt zastupa: **"Svoje tajne grehe ispovedite samo pred Bogom."** (EGW T5 645, 1889)

Predloženi vođa misionstva, Ivana Kantardžijev, hvali i promoviše knjigu "Granice" koju je prethodni crkveni odbor povukao. U toj knjizi se između ostalih zabluda promoviše i sledeća: *"Bog i jedan dobar prijatelj nisu nam dovoljni. Nama je potreban odnos sa čitavom grupom ljudi koji nam daju podršku. ... Oslonite se na njih, crpite snagu od njih. Oslonite se na svoju grupu za podršku."* (Henri Klaud, Granice, 118-119. 267) Oslanjati se na druge ljude umesto na Boga, i crpeti snagu od drugih, umesto od Boga, suprotno je našoj doktrini vere samo u Boga. Takođe, u knjizi "Granice" koju promoviše Ivana Kantardžijev iznosi se savet roditelju koji je povređen detinjom ljutnjom: *"Izlijte svoja povređena osećanja pred supružnikom, prijateljem ili*

Gospodom." (Henri Klaud, Granice, 83) *"Ukoliko ne ispoljimo svoj gnev pred drugom osobom, ogorčenost i mržnja počinju da pružaju koren. ... Ljudi koji ne mogu da se razgneve kada su zlostavljani, kada se njima manipuliše, ili su kontrolisani, imaju ozbiljan hendikep. ... Bol se mora otkriti i iskazati."* (Henri Klaud, Granice, 102, 160-161, 168) A to je sve suprotno upozorenjima Elen Vajt: **"Hrišćanin ne sme proučavati svoje emocije, i davati oduška svojim osećanjima."** (EGW, ST, 3.12.1894.) Takav sastav novog crkvenog odbora donosi na crkvu prokletstvo jer Bog ne može da blagoslovi crkvu koja je ravnodušna prema jeresima: **"Ukoliko se Crkva, koja je sada prožeta duhom odmetništva, ne pokaje i ne obrati, moraće da jede plodove svojih dela sve dok se ne zgadi sama sebi."** (8T str. 247-251 - 21. april 1903)

* * *

O BEZUSPEŠNOM POKUŠAJU MOG ISKLJUČENJA IZ CRKVE

Uskoro, u ličnom kontaktu pastor Pavle Runić mi objašnjava da sam ja bio u zabludi, te da on svoju propoved uopšte nije držao protiv kritičara Duhovne formacije već da je mislio na antitrinitarce, i ja zato sklanjam prethodni tekst i sa njime uspostavljam prijateljski odnos, nesvestan da je reč zapravo o njegovom lukavom licemerstvu. Međutim, u roku od par meseci saznadoh da Pavle Runić širi klevete da je zbog mene jedan prijatelj odustao od studiranja teološkog fakulteta, iako meni lično nijednu reč kritike u vezi mog rada sa prijateljima nije uputio. Zovu me braća i sestre iz unutrašnjosti i pričaju kako su čuli da odvrćam ljude od ideje da upišu fakultet. Na kraju budem zapanjen kada saznajem da te laži širi sam Pavle Runić, s kim sam sarađivao i uspeo da nađem par dobrovoljaca za školu misionstva u mesecu avgustu. I zato predložih Pavlu Runiću da se nađemo lično i ispričamo oko svega. Prvo je obećao a sutradan stiže sms poruka od Pavla: *"Zdravo, izvini dobio sam toliko posla za sutra da ga verovatno necu ni završiti. Nema*

sanse da dodjem. Ali, nas dvojica svakako nemamo nikakav problem na licnoj osnovi." I onda saznadoh da su Dragan Grujičić, Pavle Runić i Milomir Radović bili pre par sedmica na odboru moje matične crkve u Ovči, gde je Aleksandar Macura propovednik, i tražili moje isključenje iz crkve. Ako su imali neke primedbe, što mi ih nisu lično uputili? Zar ne kaže crkveno pravilo da prvo treba ukor da se iznese u četiri oka, pa onda sa još jednom osobom, pa tek onda pred crkvom?

Oni su na odboru zamerali na mojim javnim kritikama kojima na facebooku otvoreno kritikujem zablude Duhovne formacije i zataškavanje problema sa Duhovnom formacijom.

Pa što nisu javno ukorili te moje tekstove ako zastupaju neistine?

Zašto meni lično nisu uputili razložne kritike?

Zato što nemaju argumente!

Na crkveni odbor u Ovči su došla sa mnom dva predstavnika bivšeg crkvenog odbora beogradske crkve i još par vernika koji su svedočili da je osoba koja je odustala da upiše ATF Beograd, odustala jer je sablažnjena upravo postupcima ljudi sa fakulteta koji su obezvređivali Elen Vajt, pružali joj neprimereno grljenje, i rekli da će imati akciju deljenja besplatnih zagrljaja ljudima na ulici i to će morati da radi prerusena u medveda.

Kada je propovednik Macura izneo kao primer mog lošeg postupanja primerak mog INFORMATORA i naveo kako tvrdim da je Igor Mitrović držao huškačku propoved protiv crkvenog odbora, te kako je to pogrešno što sam to objavio, tada je jedan član bivšeg crkvenog odbora izjavio da je upravo crkveni odbor doneo odluku da se ta propoved skloni sa crkvenog sajta zbog svog huškačkog sadržaja, te da sam ja postupio ispravno, jer vernici nisu imali priliku da saznaju zašto je ta propoved

sklonjena, jer su propovednici beogradske crkve svo vreme sakrivali šta se dešava na odboru. Nije bilo drugog načina da se crkva upozna sa time, nego da se to objavi preko interneta. Na pitanje kako drugačije da to vernici saznaju, a da se ne čekaju godine dok Generalna konferencija tu zabludu ne iskoreni, niko od odbornika nije znao da pruži odgovor.

Odbornici crkve u Ovči su mi na samom odboru zamerili što sam javno kritikovao fakultet, a u ličnim razgovorima da su pod jakim pritiskom crkvene uprave, i da se ne obazirem na tromesečni crkveni kar koji će mi dati. Kada sam im rekao: "Ali, ja sa kritikom svakako neću prestati i vi ćete morati na kraju da me isključite!" oni su mi odgovorili "Kritikuj slobodno, nećemo te isključiti, shvatili smo da si u pravu!" Uskoro sam saznao od ljudi iz unijskog odbora da je tamo bilo ovakvih komentara za moj rad: "Posle Bogdanovićeve kritike teološkog fakulteta niko normalan neće više da upiše teološki fakultet, pa posle imamo problema sa čudacima koji upisuju fakultet!"

DALJA DEŠAVANJA

Penzionisani adventistički pastor Janez Borze dolazi do moje knjige "Prodor jezuitizma u savremeni protestantizam i popularnu psihologiju" i prepoznaje da je iz katoličanstva (gde je pre obraćenja bio redovnik) uneo u svoj adventizam zablude "Duhovne formacije" gde ih je kao propovednik godinama promovisao, te da je shvatio da su te zablude bile izvor njegovih ličnih duhovnih problema. Svoje iskustvo je objavio i možemo ga pročitati na sledećoj adresi:

<http://svetlost.org/janez.htm>

U međuvremenu grupa vernika, starešina, odbornika i propovednika potpisala je peticiju koja je poslana višim crkvenim institucijama protiv pokušaja mog isključenja iz crkve:

<https://enlite.org/adventist.html>

Ono veče kada sam bio na odboru crkve u Ovči povodom predloga grupe propovednika da budem isključen, pošto sam se vratio kući, obelodanio sam licemerstvo tih propovednika i napao sam teološki fakultet zbog zabluda koje je u prethodnih par meseci propovedao studentima njihov profesor Marko Lukić. Ovo je samo mali insert iz tih zabluda:

"Zašto su Puritanci došli u Ameriku? Šta mislite? A zašto su ih njihovi progonili? Zato što su bili kreteni! Puritanci! Puritanci su stalno govorili, izvinjavam se za tu reč, ... puritanci su stalno drobili drugima kako treba ovo, kako treba ovo, kako treba ovo, kako treba ovo! Ok?" Jedan student dodaje: "Ali se nisu ničega pridržavali." Marko nastavlja: "I vrlo su bili radikalni po nekim pitanjima. Recimo, njima je jako bilo važno da se raspravljaju. Jednom za svagda da shvatite, nakit nikako, ali da li verenički prsten da se nosi. I bili su non stop "pain in the neck", ok? normalnim ljudima, kako mi kažemo kao "nabrijani". Bauk (trip), bili su fanatični! I onda imate, ... Oliver Kromvel. Oliver Kromvel je puritanac. ...I sad oni su kao bolji. I onda kada su kretali u osvajanja i išli protiv katolika se borili. Puritanci su veća zverstva uradili, nego katolici ikada. I veće žrtve i veću krv su prolili nego katolici ikada. Na ostrvu. I onda su zbog represije Čarlsa Prvog koji ih je otkao, mnogi Britanci su morali da napuste Englesku, i naselili su se na istočnoj obali Amerike. ... Puritanizam je postao sinonim za licemerstvo, da sam javno jedno, a kod kuće drugo. Ok? I da to licemerno kritikovanje ne znam ovoga ili onoga, recimo njihovi predsednici, šta ja znam, kada je bilo sa Monikom Levinski,

ta priča, ovaj, gde su oni tamo se zgražavali, ta američka javnost se zgražavala, jer šta je predsednik Klinton uradio, oglasio se francuski predsednik, kaže "Što, pa super! Baš je baja!" ... Drugi je senzibilitet evropskog mentaliteta. Evropljani mnogo su bliže onome što je... ne pristupaju licemerno tom moralu nego prihvataju da su ljudi koji su grešni, dok u Americi nemate to upravo zbog puritanizma. OK?"

Rezultat je bio da je Marko Lukić uskoro suspendovana sa fakulteta, a ova dva sledeća fajla predstavljaju raspravu sa njime povodom njegovih zabluda. Prvi je kritika njegovog pokušaja da opravda svoje tvrdnje zbog kojih je izbačen sa fakulteta, a drugi je rasprava sa njime oko njegovih jeretičkih zabluda:

<http://svetlost.org/otpad/OdgovorMarku.pdf>

http://svetlost.org/otpad/Diskusija_sa_Markom.pdf

CRNA LISTA

Propovednik i bivši profesor na našem teološkom fakultetu Marko Lukić i njegova naslednica u Crkvi Beograd 3 i Rakovici - Lidija Runić prave crne liste imena koji ne smeju da uzmu učešća u službi. Naravno, reč je o kritičarima Duhovne formacije. Od skupština obe crkve je traženo da glasaju za tu listu, iako im neće biti rečena imena onih koji su na toj listi. Javno je izrečeno da je reč o ljudima koji stvaraju razdor u crkvi i koje su navodno pod crkvenim karom, kao i da zastupaju jeres savršenstva. Pojedini vernici su se usprotivili ideji i rekli da ne mogu da glasaju za listu bez znanja o kojim osobama je reč jer se možda njihova savest ne slaže sa predloženim sastavom te liste. Jedna sestra iz crkve 3 je javno na skupštini izjavila da bi u tom slučaju i vernici mogli da naprave svoju listu na kojoj bi se našao sam Marko Lukić kao

nepoželjan propovednik. Kada je zbog tih reči Marko Lukić pobesneo, skočila je u njegovu odbranu propovednica Lidija Runić i optužila nekolicinu vernika Crkve 3 da su oni krivi što je zbog njihove kritike "Restarta" Marko Lukić oteran da bude propovednik "negde daleko, daleko" i da su takođe odgovorni što su mu uništili porodicu jer porodica neće da ide sa njime u Smederevo. Smederevo je udaljeno od Beograda svega 41 km.

Na samim crkvenim odborima u obe crkve su se otvoreno spominjala naša imena i neistine o nama, a kakve li ironije, pridavana nam je optužba da širimo razdor među vernicima, iako Marko Lukić godinama širi klevete o nama i huška vernike obe crkve i mlade u Božidarcu mržnjom prema nama. A ako bi iko trebalo da stane na pomenutu crnu listu jeste sam Marko Lukić i zbog širenja razdora u crkvi i zbog širenja jeresi. Kako može da bude vernik naše crkve čovek koji otvoreno izjavljuje:

"Ja nisam našao put isceljenja jer ga u JIEU nije ni bilo."

Zapazimo da niko iz crkvenog rukovodstva nema hrabrosti da otvoreno studentima odgovori na pitanje zašto je Marko Lukić izbačen sa falulteta, a još manje da ustane protiv njegovih zabluda, jer im je važnije odobravanje od ljudi, nego odobravanje od Boga. Rezultat je da studenti veruju da je njihovom profesoru naneta nepravda, a mladi teolozi i zatrovani vernici Trojke i Rakovice veruju da je Restart ispravan. Crkveno rukovodstvo izgoni iz crkve antitrinitarce, ali nema snage da jednu reč javno izjavi protiv Marka Lukića. I kada je Marko Lukić izneo sledeće reči, oni su ćutali:

"Mene su i Unijski i Oblasni odbor ispitivali satima i oba odbora su donela zaključak da nema ničeg neispravnog u mom verovanju i praksi. ... To ljudi u odborima jasno vide i zato ja još uvek radim."

A sada da vidimo šta to Marko jeretički zastupa, a unijski i oblasni odbor nemaju moralne snaga da pred time ustanu? Na pitanje jednog brata: "Hoćeš li biti ljubazan brate da objasniš šta tačno misliš pod ovom izjavom da u Jugoistočnoj evropskoj uniji nisi našao put isceljenja?" Marko Lukić je dao dublje objašnjenje:

"Svaki polaznik Restarta je poznao greh kroz zakon, ali to nije učinilo da greh nestane. Gledali su i u Hrista, verovali da im prašta u nebeskoj Svetinji, dobili su nadu, krstili se, ali posle par dana su otkrili da su i dalje isti kao pre krštenja. Rod te priče je čičak i trn. ... Vaše optužbe su osporene onoliko puta koliko ima ljudi koji su na Restartu doživeli isceljenje i dublju zajednicu sa Bogom kakvu nikada nisu imali do tada." (Marko Lukić)

Umesto priznanja da mu je Isus pomogao, Marko zastupa da su mu spasenje donele njegove egocentrične tehnike:

"To "bavljenje sobom" je izgradnja karaktera koju mi niko nije pokazao kada sam došao u crkvu - jer niko nije znao kako. Ja sam to pronašao u programu 12 koraka i na tome sam Bogu zahvalan. ... Ono što ti nazivaš jeres je najlepša stvar koja mi se desila u životu i životima ljudi koji su deo Restarta. ... Put je našao mene, ja sam se usudio i kročio na njega, i na kraju se ispostavilo da je to bila najbolja stvar koju sam u životu uradio. Nisam mogao da razumski proverim, ali nisam potpuno slepo doneo odluku, već sam se oslanjao na svedočanstva drugih koji su to prošli." (Marko Lukić)

Da vidimo sada koje su to konkretne zablude. To su zablude Duhovne formacije, da su osećanja u duhovnom iskustvu veoma važna i da treba da budu pokretač, zatim da bez ispovedanja tajnih greha drugoj osobi nema isceljenja, da lična molitva ne ide dalje od plafona, da istina o sudu plaši ljude i da istina o zakonu

ne doprinosi isceljenju, da je rod priče o zakonu i gledanju u Hrista **"Čičak i trn"**. Marko Lukić takođe propovedao i svoja specifična verovanja da Bogu treba da opraštamo, i da za Boga treba da se molimo.

Od zabluda Duhovne formacije nije imuna ni crkva u Božidarcu. Knjiga "Otkriće programa stvaranje zdravlja" koju je prošle godine crkva u Božidara Adžije delila prijateljima, objašnjava da vera u Boga isceljuje. Ali na koji način? Tako što tvrdi da vera u nekog moćnog iznad nas samih potiče lučenje endorfina da čovek njime biva isceljen. Isto tako program 12 koraka koji je ovde promovisala Divizija hvali meditaciju zbog skoka endorfina. A zna se da su endorfini glavni razlog zašto alkohol i pojedini narkotici izazivaju opijenost. Zar je to mir koji nam Bog pruža, mir opijanja i ugušivanja svesti o problemu, mir zataškavanja i uljuljkivanja u lažnu sigurnost?!

A kao savet kako da budemo uspešni, ista knjiga nam preporučuje razgovor sa samim sobom i laskanje sopstvenoj sujeti:

"Način na koji razgovarate sami sa sobom igra važnu ulogu u tome da li će vaš pogled na život biti pozitivan ili negativan. Ako sebi govorite da ste dragocena i uspešna osoba, verovatno ćete postati to što čujete da govorite sebi." (Otkriće programa stvaranje zdravlja)

Kao lek za iskušenje osobama koje bi trebale da uzmu post i molitvu, i da se bore kao Jakov sa Bogom, crkva kroz ovu knjigu daje savet:

"SMEJTE SE ... Kad se smejemo, naročito onim smehom koji počinje od prstiju na nogama i ne zaustavlja se dok ne stigne do temena glave, naš krvni pritisak se snižava, naši mišići se opuštaju i naš mozak ispušta hemijske materije (endorfine),

što čini da se osećamo bolje. Smeh možete dodati svom životu na bezbroj načina. Neka vam pri ruci bude neka knjiga viceva ili zagonetki. Gledajte reprize komičnih serija. Napravite kolekciju video traka sa smešnim sadržajem (to je jeftinije nego psihoterapija)." (Otkriće programa stvaranje zdravlja)

Da ne bi prijatelji bili izloženi ovim zabludama, crkvi su potpuno zatvorena vrata u delu, i nema te evangelizacije koju će Bog da blagoslovi dok se ovakve jeresi promovišu sa naših propovedaonica.

"Gospod danas ne radi da bi mnoge duše priveo istini zbog članova zajednice koji se nikada nisu obratili, kao i zbog onih koji su jednom bili obraćeni, ali su zatim ponovo upali u raniji greh i otpadili se. Kakav uticaj mogu imati na nove obraćenike ovi neposvećeni članovi? Neće li oni učiniti nedelotvornom vest Božju koju treba da objavljuje Njegov narod?" (6T, 370)

"Bog je svet i neće privoditi duše k istini da bi došle pod takav uticaj kao što je u toj crkvi. Naš nebeski Otac je isuviše mudar da bi priveo duše istini i time ih izložio uticaju tih ljudi koji su neposvećeni u srcu i životu." (4T 238)

O značaju formiranja samokritičnog crkvenog mnjenja koje treba da predstavlja priliku da se ospore sve pomenute zablude i da se spreči da propovednici u budućnosti propovedaju raznorazne zablude, razgovarao sam sa tadašnjim predsednikom Unije Đorđijem Trajkovskim, koji je obećao da će objaviti u "Glasniku crkve" tekstove Elen Vajt koji kritikuju zablude Duhovne formacije i da će inicirati tribine na te teme na samom Teološkom fakultetu gde su ljudi najviše zatrovani tim zabludama.

Da bih objasnio značaj formiranja samokritičnog javnog mnjenja u crkvi objavio sam poseban tekst na sledećoj adresi:

<http://svetlost.org/otpad/mnjenje.pdf>

Međutim, ništa od tih obećanja nije ispunjeno. Odobravanje većine im je važnije nego odobravanje od Boga. Iako Elen Vajt kaže "Ako je jedinstvo moglo biti osigurano samo kompromisom istine i pravednosti, onda neka bude razlika, pa čak i rat." (Elen Vajt, Velika borba, strana 45.3), njima je važniji broj ljudi koji ih uvažava, nego njihov kvalitet.

Oni snose veliku odgovornost pred Bogom što su dozvolili da veliki broj mladih propovednika seje zablude Duhovne formacije kroz crkve koje su im poverene.

Da ne bi prijatelji istine potpali pod uticaj tih zabluda, učiniću sve što mogu kroz svoje knjige, predavanja i lične razgovore, da se oni dobro edukuju pre nego što prođu kroz vrata naše crkve, da dobro shvate pravilnu funkciju osećanja, svu dubinu i ulogu Božjeg zakona i pravi duh nesebične Hristove ljubavi.

Svako javno zastupanje zabluda Duhovne formacije kroz propovedi i literaturu, biće objekat moje kritike, a poučavaću svakoga da pred takvim zabludama ne ćuti, da ne bi ćutanjem bio saučesnik u toj obmani.

Neka nam Bog u tome pomogne da budemo brižni stražari nad Njegovom crkvom. Amin.

Miloš Bogdanović, mishabogdanovic@gmail.com